

عنوان مقاله:

هدایت و مهار شهر- منطقه های چندمرکزی: به کارگیری رهیافت برنامه ریزی فضایی راهبردی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های دانش زمین، دوره 9، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

هاشم داداش پور - دانشیار، دانشکده هنر، دانشگاه تربیت مدرس

محمدرضا حق جو - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشکده هنر، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

شهر-منطقه های چندمرکزی همچون یکی از انواع سیستم های فضایی که محصول فرایندهای شتابندهی رشد فضاهای اختصاص یافته به فعالیت های انسان هستند، دارای ویژگی های منحصر به خودشان بوده و متناسب با ماهیت و چیستی خود در رویارویی با فرایندها و روندها، رفتارهایی مختص به خود را بروز می دهند. در بسیاری از تجربه های جهانی؛ به ویژه در جوامع کمتر توسعه یافته ای که دارای سیستم و سازوکار برنامه ریزی و مدیریت شهری کارآمد نیستند، درک نادرست از ماهیت این فضاها و شیوه هدایت و مهار مبتنی بر این درک نادرست، مانع دستیابی به توسعه فضایی درخور چنین سیستم هایی است. رهیافت ها و رویه های سنتی توان رویارویی با چنین فضاهایی را ندارند و با تداوم به کارگیری این رویه ها، ساختارهای فضایی شهر-منطقه ها رها شده و هدایت و مهار نشده و انباشتی از مشکلات ناگشوده برجا می مانند. این مقاله به پشتوانه نگاه سیستمی به پدیده های فضایی و در نظر آوردن یک شهر-منطقه چندمرکزی همچون یک سیستم، در پی اثبات صلاحیت رهیافت برنامه ریزی فضایی راهبردی همچون شیوه ای پاسخ گو به چالش های شهر-منطقه های چندمرکزی است. پژوهش پایهی این مقاله از نوع پژوهش تبیینی است که با اختیار رویکردی توصیفی- تحلیلی در پی تشریح رویدادها و تبیین چگونگی ارتباط میان آن ها در یک چهارچوب مبتنی بر تفکر سیستمی است. دستاورد اصلی این مقاله، تحلیل مشخصه های منحصربه فرد «شهرمنطقه های چندمرکزی» و دستیابی به مدل نظری هدایت و مهار آن ها با به کارگیری ابزار برنامه ریزی فضایی راهبردی است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی فضایی راهبردی، سیاست گذاری، شهر- منطقه، شهر- منطقه ی چندمرکزی، منطقه های شهری چندمرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1266838>

